

SENTÈNCIA 2004-16 DE 29 D'ABRIL DE 2004

SANCIO DUANERA

La venda d'un vehicle sense l'acompliment de la formalitat de posada al consum constitueix una infracció duanera tipifica en l'article 7 de la Llei contra el frau en matèria duanera.

Ponent : M.I. Sr. Bernard Plagnet

A N T E C E D E N T S D E F E T

1.- El G.C. S.A. va interposar recurs contra la decisió del Govern de data 23 d'abril de 2003, confirmant en alçada la decisió de 8 de gener anterior sol·licitant l'anul·lació de ple dret dels actes administratius sancionadors, i subsidiàriament acordant la imposició d'una sanció de 210,25 €.

2.- En la seva sentència de 20 d'octubre de 2003, el Tribunal de Batlles ha desestimat la demanda promoguda per la societat G.C. S.A.

3.- En el seu recurs d'apel·lació de data 1 de desembre de 2003, la societat G.C. S.A. estima el següent:

-Li és aplicable la sanció tipificada a l'article 7, apartat 2, en lloc de la sanció prevista a l'article 7-3-b de la Llei contra el frau de data 4 de març de 1999, ja que els fets comesos per aquesta part no han ocasionat en cap moment una defraudació en l'erari públic.

-Els drets de duana i/o impostos aplicables als referits tres vehicles en tot moment estaven garantits mitjançant l'acta de fiança global per a "operacions diverses" de data 28 de setembre de 1999 fins un import de 30.000€.

4.- En la seva contesta de data 19 de desembre de 2003, el M.I. Govern estima el següent:

-Cap dels vehicles que havien estat posats en règim de dipòsit duaner, eran físicament a l'indret designat, ans el contrari, havien estat venuts i matriculats, circulant lliurement pel territori duaner del Principat d'Andorra sense haver abonat les imposicions corresponents.

-Pel que fa a la consideració de la sanció imposada, és d'aplicació l'article 7, apartat 3 b) de la Llei contra el frau en matèria duanera. La infracció comesa per "G.C. S.A." està tipificada per l'article 7, apartat 1 c) de la referida Llei.

5.- Trameses les actuacions a aquesta Sala, s'ha designat el magistrat ponent i han quedat vistes les actuacions per a deliberar i decidir.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- Competència:

El Tribunal Superior, Sala Administrativa, es competent per conèixer del recurs, en aplicació de l'article 39-3 de la Llei qualificada de la Justícia.

Segon.- En resulta dels fets exposats en l'acta del contenciós de data 10 de setembre de 2002 (veure foli. 26) que els tres vehicle havien estat venuts i matriculats, per tant havien sortit del dipòsit sense haver estat posats al consum. Aquests vehicles estaven, en efecte, posats sota un règim duaner suspensiu. Tan sols podien sortir d'aquest règim amb la posada en consum, el que implica el pagament de drets de duana.

La venda dels vehicles sense l'acompliment de la formalitat de posada al consum constitueix doncs una infracció duanera tipificada en l'article 7-1-c de la Llei contra el frau en matèria duanera de data 4 de març de 1999: "Es considera una importació sense presentació de declaració la sortida de mercaderies que es trobava sota un règim duaner suspensiu sense presentació al despatx de control de la declaració corresponent". La sanció d'aquesta infracció es preveu en l'article 7-3-b de la mateixa llei: "S'assimila a una infracció amb defraudació de dret i/o d'imposicions i/o un benefici indegut la importació o l'exportació de mercaderia sense declaració a un règim duaner suspensiu". La decisió de la Ministra de data 8 de gener de 2003 cita correctament aquests dos textos (veure foli 45).

Tercer.- Els arguments presentats per la societat G.C. S.A. no poden ser compartits:

-L'absència de posada al consum ha comportat una defraudació dels drets perquè el fet generador del dret duaner està constituït per la venda de vehicles i la societat no ha satisfet aquests drets en el moment de l'acompliment d'aquest fet generador.

- El fet que la societat tingui dipositada una caució és inoperant: aquesta serveix precisament al Govern per assegurar el pagament dels drets i penalitats, però no l'exonera evidentment del respecte de les obligacions legals.

DECISIÓ

El Tribunal Superior d'Andorra, Sala Administrativa en nom del Poble Andorra ha decidit:

Primer : Desestimar el recurs d'apel·lació presentat per la societat G.C. S.A.

Segon : Confirmar la sentència recorreguda i declarar que la decisió del Govern núm. 22565/2003 de data 23 d'abril de 2003, desestimàtoria del recurs de reposició

formatat contra la resolució de data 8 de gener de 2003, és ajustada a dret i als fins que legitimen l'activitat administrativa.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.